

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.349 van 8 november 1999
in de zaak A. 68.345/IX-1276.**

In zake : het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (OCMW) van BOOM,
dat woonplaats kiest bij
advocaat P. DEVERS,
kantoor houdende te GENT,
Kouter 69

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (OCMW) van Boom op 1 april 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van "de sententie dd. 17 januari 1996 gewezen door de bij het K.B. van 19 november 1993 in uitvoering van art. 76 van de bij K.B. van 7 augustus 1987 gecoördineerde ziekenhuiswet, als administratief rechtscollege opgerichte Beroepscommissie (zaak aldaar gekend onder BC/94/033), waarbij (zijn) beroep dd. 30 maart 1994 gericht tegen het ministerieel besluit dd. 17 maart 1994 houdende intrekking van erkenning voor 4 E-bedden en 9 M-bedden in het door (verzoeker) geëxploiteerde ziekenhuis 'Den Brandt' en sluiting van deze bedden met ingang van 1 maart 1994, ontvankelijk wordt verklaard, doch als ongegrond wordt afgewezen (...)" ;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord ;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur R. VANDER ELSTRAETEN ;

Gelet op de beschikking van 2 september 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging van de verzoekende partij en de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 10 september 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 oktober 1999;

Gehoord het verslag van voorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van adjunct van de directeur J. WENS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de hierboven overgeschreven omschrijving door verzoeker van het voorwerp van zijn beroep tevens een uiteenzetting van de gegevens van de zaak uitmaakt die volstaat voor de afhandeling van die zaak;

2.1.1. Overwegende dat als eerste middel verzoeker aanvoert dat de bij koninklijk besluit van 19 november 1993 opgerichte beroepscommissie niet bevoegd was om uitspraak te doen, dat het immers, krachtens artikel 5, § 1, I, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980,

aan de Vlaamse regering en derhalve niet aan de Koning toekomt uitvoering te geven aan artikel 76 van de gecoördineerde ziekenhuiswet, met name om de samenstelling en de werking te regelen van het daar bedoelde administratief rechtscollege; dat hij betoogt dat zulks zo is nu bij artikel 7 van de bijzondere wet van 16 juli 1993 artikel 19 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 in dier voege gewijzigd is dat met toepassing van artikel 10 van laatstgenoemde wet de Gemeenschappen en Gewesten ook regelend kunnen optreden op het terrein bestreken door de bevoegdheden die door de Grondwet aan de federale wet zijn voorbehouden, als daar is, blijkens artikel 161 van de Grondwet, de bevoegdheid inzake het instellen van administratieve rechtscolleges;

2.1.2. Overwegende dat verzoeker vraagt dat, mocht over deze stelling twijfel bestaan, de volgende prejudiciële vraag aan het Arbitragehof wordt gesteld :

"Schendt art. 76 van de bij K.B. van 7 augustus 1987 gecoördineerde ziekenhuiswet art. 5, § 1, I, 1° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 op de hervorming van de instellingen in zoverre zij, ook in de huidige stand van de wetgeving, zo moet worden gelezen dat de Koning (exclusief) bevoegd is en blijft om het daar bedoelde administratief rechtscollege samen te stellen en er de werking van te regelen?";

2.2.1. Overwegende dat artikel 76 van de bij koninklijk besluit van 7 augustus 1987 gecoördineerde ziekenhuiswet bepaalt wat volgt :

"Een opschortend beroep kan ingesteld worden bij een administratief rechtscollege tegen elke beslissing tot sluiting van een ziekenhuis of van een dienst, alsmede tot weigering of intrekking van de erkenning van een dienst.

De Koning regelt de samenstelling en de werking van dat rechtscollege. Hij bepaalt de procedure en de termijnen van het beroep.

...";

Overwegende dat het koninklijk besluit van 19 november 1993 tot regeling van de samenstelling en de werking van het rechtscollege ingesteld bij artikel 76 van de op 7 augustus 1987 gecoördineerde wet op de ziekenhuizen aan die bepaling uitvoering heeft gegeven;

Overwegende dat artikel 161 van de gecoördineerde Grondwet bepaalt : "Geen administratief rechtscollege kan worden ingesteld dan krachtens een wet"; dat, hetgeen verzoeker niet betwist, het woord "wet" in deze bepaling moet worden begrepen als federale wet; dat het instellen van een administratief rechtscollege derhalve een voor de federale staat gereserveerde materie is;

Overwegende nu wel dat verzoeker mogelijk gelijk heeft waar hij stelt dat sedert de wijziging op 16 juli 1993 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is om zelf met betrekking tot de erkenning van ziekenhuizen een administratief rechtscollege in te stellen; dat gesteld dat dit inderdaad zo is, dit niet betekent dat het door de Koning ingestelde rechtscollege ipso facto uit het rechtsverkeer verdwijnt, dat het alleen maar betekent dat de Vlaamse Gemeenschap dit rechtscollege door een eigen rechtscollege kan vervangen; dat op het tijdstip dat de onderhavige zaak zich afspeelde, de Vlaamse Gemeenschap zulks nog niet had gedaan; dat de verwerende partij dus terecht op het middel antwoordt dat de bij koninklijk besluit van 19 november 1993 opgerichte beroepscommissie bevoegd was om de bestreden beslissing te nemen;

Overwegende dat het middel niet gegrond is;

2.2.2. Overwegende wat betreft de prejudiciële vraag die verzoeker in ondergeschikte orde aan het Arbitragehof wenst te laten stellen, dat op dit verzoek niet moet worden ingegaan; dat verzoeker wenst dat die

vraag wordt gesteld "mocht twijfel bestaan omtrent de hiervoren ontwikkelde stelling van onbevoegdheid van de hier aan de orde zijnde Beroepscommissie"; dat de stelling waar verzoeker naar verwijst, zijn in 2.1.1. vermelde stelling is dat sinds de wijziging op 16 juli 1993 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 de Gemeenschappen administratieve rechtscolleges kunnen instellen; dat in 2.2.1. is gezien dat ook als die stelling juist is, ze niet tot een voor verzoeker gunstig resultaat kan leiden aangezien, toen zijn zaak zich afspeelde, de Vlaamse Gemeenschap van de haar in die stelling toegeschreven bevoegdheid nog geen gebruik had gemaakt; dat, zoals gezien, verzoeker de prejudiciële vraag alleen wil laten stellen ingeval twijfel bestaat over de juistheid van zijn stelling; dat nu gebleken is dat ook als de juistheid van die stelling niet betwijfeld wordt, ze verzoeker geen voordeel kan opleveren, de prejudiciële vraag vanuit het standpunt van verzoeker zelf niet gesteld moet worden;

Overwegende dat uit het bovenstaande volgt dat er geen wettelijke grond is voor een raadpleging van het Arbitragehof over de vraag of de Koning wel bevoegd was om artikel 76, tweede lid, van de ziekenhuiswet uit te voeren;

3. Overwegende dat verzoeker zijn tweede middel aanvoert voor het geval de Raad zijn eerste middel verwerpt; dat de Raad zulks heeft gedaan;

Overwegende dat in het tweede middel verzoeker aanvoert dat ten onrechte wordt gesteld dat de Vlaamse regering bevoegd was om het ministerieel besluit van 17 maart 1994 te nemen, dat immers geen enkele bevoegdheidsverdelende regel in of krachtens de Grondwet toelaat te besluiten dat de federale staat, die bevoegd is "terzake" de nationale erkenningsnormen, deze bevoegdheid alleen bezit om de bedoelde normen vast te

stellen en niet om de door hem vastgestelde normen toe te passen;

3.1. Overwegende dat in de wetgeving het woord "terzake" dat verzoeker gebruikt met betrekking tot de bevoegdheid van de federale staat, niet terug te vinden is; dat artikel 5, § 1, I, 1°, als volgt luidt :

"Art. 5. § 1. De persoonsgebonden aangelegenheden bedoeld in artikel 59bis, § 2bis, van de Grondwet, zijn :

I. Wat het gezondheidsbeleid betreft :

1° Het beleid betreffende de zorgenverstrekking in en buiten de verplegingsinrichtingen, met uitzondering van :

- a) de organieke wetgeving;
- b) de financiering van de exploitatie, wanneer deze geregeld is door de organieke wetgeving;
- c) de ziekte- en invaliditeitsverzekering;
- d) de basisregelen betreffende de programmatie;
- e) de basisregelen betreffende de financiering van de infrastructuur, met inbegrip van de zware medische apparatuur;
- f) de nationale erkenningsnormen uitsluitend voor zover deze een weerslag kunnen hebben op de bevoegdheden bedoeld in b), c), d) en e) hiervoren;
- g) de bepaling van de voorwaarden voor en de aanwijzing tot universitair ziekenhuis overeenkomstig de wetgeving op de ziekenhuizen.";

dat in het geheel van die tekst de bepaling over de nationale erkenningsnormen onmogelijk anders begrepen kan worden dan alleen slaande op de vaststelling van die normen, niet op de toepassing ervan, zoniet zouden de Gemeenschappen ook voor de toepassing van "de organieke wetgeving" en van de "basisregelen" betreffende de programmatie en de financiering van de infrastructuur niet bevoegd zijn, hetgeen niemand staande houdt; dat de verwerende partij terecht een bevestiging leest van haar bevoegdheid voor de individuele toepassing van de erkenningsnormen in de parlementaire voorbereiding van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, waar immers uitdrukkelijk wordt gesteld dat de Gemeenschappen bevoegd zijn voor de inspectie, de erkenning en de

sluiting van de verzorgingsinstellingen (Parl. St., Senaat, 1979-1980, nr. 434/2, 121);

Overwegende dat het middel niet gegrond is;

4. Overwegende dat in het derde middel verzoeker aanvoert dat wordt overgegaan tot intrekking van de erkenning van ziekenhuisbedden in de E-dienst, terwijl deze sanctie niet is voorzien in de artikelen 73 en 74 van de gecoördineerde ziekenhuiswet, die het alleen over de intrekking van de erkenning en over de sluiting van ziekenhuizen of ziekenhuisdiensten hebben;

4.1. Overwegende dat luidens artikel 73, eerste lid, van de gecoördineerde ziekenhuiswet de erkenning kan worden ingetrokken wanneer wordt vastgesteld dat de voorwaarden bepaald door artikel 71 niet meer worden nageleefd; dat de intrekking van een erkenning ook gedeeltelijk kan zijn; dat de intrekking van de erkenning van een aantal bedden neerkomt op een gedeeltelijke intrekking van de erkenning van een ziekenhuisdienst; dat een der voorwaarden bepaald in artikel 71 voormeld immers is dat de ziekenhuisdienst voldoet aan de normen bepaald in de artikelen 68 en 69 van de wet en dat die normen onder meer capaciteit aan bedden en het activiteitsniveau betreffen;

Overwegende dat het derde middel niet gegrond is;

5. Overwegende dat in het vierde middel verzoeker de schending aanvoert van de artikelen 8 en 76 van de gecoördineerde ziekenhuiswet, doordat de bestreden beslissing is gewezen tegen het "Ziekenhuis 'Den Brandt', gelegen te Van Cleemputplein 1, 2850 Boom", terwijl het ziekenhuis "Den Brandt" geen rechtspersoon is en dus niet de appellant kan zijn;

5.1. Overwegende dat geen wettelijke of reglementaire bepaling voorschrijft dat de beslissingen genomen door de beroepscommissie ingesteld bij artikel 76 van de gecoördineerde wet op de ziekenhuizen op straffe van nietigheid de benaming van de in het geding zijnde partijen moeten vermelden; dat bij ontstentenis van dergelijke bepaling de onvolledige of gebrekkige vermelding van de identiteit der partijen geen nietigheidsgrond oplevert, tenzij wanneer daardoor de beslissing onbegrijpelijk wordt, wat te dezen niet het geval is;

Overwegende dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op acht november 1900 negenennegentig,
door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.